

Αρείου Πάγου: 633/2000, Τμήμα Β1 Πολιτικό

Πηγή: Ε.Ε.Δ 60/01 σελ. 799, Νομικό Βήμα 49/2001, σελ. 1141

Ηθική βλάβη από εργατικό ατύχημα.

Όταν η ηθική βλάβη του παθόντα προήλθε από τραυματισμό του σε εργατικό ατύχημα, οφειλόμενο σε πταίσμα του εργοδότη ή των προστιθέντων από αυτόν προσώπων ή σε μη τήρηση των προβλεπομένων όρων ασφαλείας, τότε η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης σε αυτόν ρυθμίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 299, 914 και 932 Α.Κ. – Για το ορισμένο της σχετικής αγωγής δεν είναι αναγκαίο να αναφέρονται σε αυτήν και οι ισχύοντες νόμοι, διατάξεις ή κανονισμοί που εκδόθηκαν από δημόσια αρχή και αναφέρουν ρητώς τα μέτρα που όφειλε να λάβει ο εργοδότης για την προστασία των εργαζομένων του. – Νομική αοριστία της αγωγής. – Θεωρείται αυτή που συνδέεται με τον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου και ελέγχεται αναιρετικώς στο μέτρο που το δικαστήριο αξίωσε η αγωγή να περιέχει περισσότερα στοιχεία από όσα ο νόμος απαιτεί ή αρκέστηκε σε ολιγότερα.

Κυριότερες διατάξεις: Ν. 551/1915 άρθρα 1, 2 και 16. Α.Κ. άρθρα 299, 914 και 932. Κ.Πολ. Δ. άρθρα 118 αριθμ. 4, 216 παρ. 1α και 559 αριθμ. 1.

Πρόεδρος: κ. Αναστ. Καραγεώργης, Αντιπρόεδρο

Εισηγητής: κ. Χρ. Παληοκώστας, Αεροπαγίτης

Δικηγόροι: οι κ.κ. Εμμ. Παπαρρηγόπουλος, Θωμ. Σταμούλης

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 16 του ν. 551/1915, που κωδικοποιήθηκε με το β.δ/μα της 24 Ιουλίου/25 Αυγούστου 1920, προκύπτει ότι όταν η ηθική βλάβη του παθόντος προήλθε από τραυματισμό του σε εργατικό ατύχημα οφειλόμενο σε πταίσμα του εργοδότη ή των προστιθέντων από αυτόν προσώπων ή σε μη τήρηση των προβλεπομένων όρων ασφαλείας, η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης ρυθμίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 299, 914 και 932 Α.Κ. Σύμφωνα δε με τις τελευταίες αυτές διατάξεις και εκείνες των άρθρων 118 αριθ. 4, 216 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ., για το ορισμένο της αγωγής με την οποία επιδιώκεται η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης που προκλήθηκε από εργατικό ατύχημα, δεν είναι αναγκαίο να αναφέρονται σ' αυτήν και οι ισχύοντες νόμοι, διατάξεις ή κανονισμοί που εκδόθηκαν από δημόσια Αρχή και αναφέρουν ρητώς τα μέτρα που έπρεπε να λάβει ο εργοδότης για την προστασία των εργαζομένων. Εξάλλου, η νομική αοριστία της αγωγής, δηλαδή εκείνη, που συνδέεται με τον εφαρμοστέο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, ελέγχεται ως παράβαση από το άρθρο 559 αρ. 1 Κ.Πολ.Δ. αν το δικαστήριο για την κρίση του περί της νομικής βασιμότητας της αγωγής αξίωσε περισσότερα στοιχεία από όσα ο νόμος απαιτεί ή αρκέστηκε σε ολιγότερα. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα διαδικαστικά έγγραφα τα οποία παραδεκτώς ελέγχονται από τον Άρειο Πάγο (άρθρο 561 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.), προκύπτει ότι το Εφετείο, απέρριψε σιωπηρώς τον προβληθέντα ισχυρισμό του αναιρεσιόντος περί αοριστίας της ένδικης αγωγής, με την οποία επιδιώκεται η επιδίκαση στον αναιρεσίβλητο χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας του περιγραφόμενου σ' αυτήν εργατικού ατυχήματος οφειλόμενου σε υπαιτιότητα των οργάνων του εναγομένου, ως εκ του ότι δεν αναφέρονται σ' αυτήν οι ισχύοντες νόμοι, διατάξεις ή κανονισμοί που εκδόθηκαν από δημόσια Αρχή και αναφέρουν ρητώς τα μέτρα που έπρεπε να λάβει ο τελευταίος για την προστασία των εργαζομένων. Με την κρίση αυτή το Εφετείο, δεν παραβίασε την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 16 του ν. 551/1915, αφού δεν αρκέστηκε, για τη νομιμότητα της αγωγής, σε ολιγότερα στοιχεία από εκείνα που απαιτεί ο νόμος και επομένως, ο από το άρθρο 559 αριθ. 1 του Κ. Πολ. Δ μοναδικός λόγος της αναιρέσεως που υποστηρίζει τα αντίθετα είναι αβάσιμος και απορριπτέος.- (Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως της 9440/1998 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών).